

Работи твоятъ умъ възъ чудна тема.
 Кажи що готвишъ съ толкова тревога?
 — Не, грандиозна азъ четъ поема.
 — Отъ Гете? Данте? Омира?

— Отъ Бога.

X.

ЛУДАТА МОМА ВЪ МЪНАСТИРЯ.

Тя луда е, и азъ сжмъ нейна майка.
 Я вижте я какъ бърби, какъ се смѣй!
 По цѣла нощъ, горкичката, се вайка —
 Сърдцето ми копѣй.

Цѣрихъ я сякакъ, нищо не помага.
 Вий знайте? Отъ любовь се разболѣ.
 На нивата... хванà я туй веднага...
 И отъ тогава — злѣ!

Тѣй, отъ любовь е луда. Хора клети
 Двѣ либета разлжчихж — за грѣхъ.
 Севда е страшно нѣщо, помислете...
 Не е, не е за смѣхъ.

Съ рѣдѣ въ сърдце ѝ пусто не се бръква,
 Та да извадишъ болката отъ тамъ,
 Се него мисли — съмба или мръква —
 Какво бѣ туй — незнамъ

На, вижте: болна, а пѣкъ млада, здрава...
 Тентява пѣ, баяхж ѝ — тя си пакъ!
 Свети Иване, подари ѝ забрава, —
 Прати ѝ на сърдцето лякъ!